

KAMIŁA CIEŚLA-GAŁĘCZKA

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY POLITECHNIKI ŚLASKIEJ

STRESZCZENIE PRACY W JĘZYKU POLSKIM

KSZTAŁTOWANIE WSPÓŁCZESNYCH OBIEKTÓW FUNKCJI NAUKI ORAZ ICH ROLA W PRZESTRZENI MIEJSKIEJ - WYBRANE PRZYKŁADY

Przedmiotem dysertacji są obiekty funkcji nauki powstałe w latach 1995 – 2010. Pod pojęciem *obiekty funkcji nauki* autor rozumie instytuty naukowo – badawcze, obiekty *Research & Development*, obiekty organizacji badawczo – rozwojowych, w których prowadzone są badania podstawowe i/lub stosowane, laboratoria badawcze towarzystw naukowych, centra innowacji, centra nauki oraz ośrodki naukowo – badawcze, których zadaniem jest popularyzacja wiedzy.

Obiekty funkcji *Research & Development* są rezultatem rozwoju nauki ostatnich 40 lat. Prototypami obiektów R&D były ośrodki badawcze powstające głównie na obszarze Stanów Zjednoczonych, w drugiej połowie XX wieku.

Obiekty funkcji nauki, od zawsze same w sobie były przejawem nowych technologii.

Są obiektami o wysokiej jakości architektonicznej, realizowanymi z dużym poczuciem estetyki. Mają wpływ na budowanie społeczeństwa opartego na wiedzy, ponieważ zadaniem przestrzeni kreowanej w obiektach funkcji nauki, jest wspieranie wielodyscyplinarności, przenikania się i zbieżności dziedzin naukowych, które według autora świadczą o współczesnej konwergencji nauki.

Zadaniem projektu jest przedstawienie ewolucji obiektów funkcji nauki, ukazanie tendencji kształtowania architektonicznego współczesnych obiektów oraz przebadanie roli tych obiektów dla tworzenia współczesnego wizerunku przestrzeni zurbanizowanych / krajobrazu miejskiego.

Zakresem badań objęto obiekty funkcji nauki zlokalizowane przede wszystkim na obszarze miast europejskich. Ze względu na odmienny charakter oraz skalę założenia, odrębnej analizie poddano obiekty pozaeuropejskie, powstałe w Stanach Zjednoczonych, Japonii oraz krajach Wschodu.

Obiekty przebadane zostały w dwóch płaszczyznach : **miasta/regionu** oraz **struktury funkcjonalno – przestrzennej**.